

Montfort I: 't Sweeltje

Deze rondlopende wandelroute uit de NatuurGenotRoute voert door het bosgebied "'t Sweeltje", dat ten noordoosten van het plaatsje Montfort ligt en overgaat in het "Munnichsbos". Het startpunt van de route is in Montfort bij café „Biej de Vogel“. Ook de parkeerplaats bij zwembad "'t Sweeltje" is geschikt als startpunt, omdat hier de "Rode route" begint en er meer parkeermogelijkheden zijn. Eventueel kan de wandeling verlengd worden met een bezoek aan de "Munnichsboshof".

Lengte: ca. 7,9 km

- Met de rug naar Biej de Vogel Rechtsaf (RA)

Klooster

Ongeveer tegenover uw startpunt "Biej de Vogel" Klooster; meer als 100 jaar oud, nu nog bewoond door welgeteld 4 kloosterzusters. In vroeger jaren was op deze plek de zogenaamde bewaarschool die de zusters verzorgden gevestigd.

Het vele baksteen en de sobere decoratieve details van het gebouw doen denken aan het rationalisme, een stijl die is ontstaan in reactie op de vele neo-stijlen van eind 19e eeuw., voorloper van de Amsterdamse school.

Let U ook eens op de hoge vensterbanken die in dit gebouw zichtbaar zijn. In vorige \ eeuw nogal eens toegepast uit opvoedkundige overwegingen in de sociale woningbouw (dan konden de huisvrouwen niet uit het raam gaan hangen om met elkaar te kletsen !!).

Bijzonderheid: de Lourdesgrot in de voortuin van het klooster. Men kan zich niet meer precies herinneren wanneer deze grot eigenlijk ontstaan is. (moet wel ergens begin 20ste geweest zijn).

- RA Broekweg (voor de brug over de beek)
- Einde weg LA (Sweeltjesbosweg)
- Voor de brug LA, pad volgen langs de muntmedaillons
- RA na de loopbrug
- Einde pad LA over de verharde weg (Sweeltjesbosweg).

- RA de rode route volgen het bos in. (Dus niet doorlopen naar het informatiebord LimburgsLandschap!)
- Volg de rode route door het natuurgebied het Sweeltje
- Terugkomend bij de Sweeltjesbosweg LA.
- Kruispunt Broekweg oversteken (Brandlintjesweg) en eerste weg RA (Vinkensteeg)

Roer- en Maasdal

Nadat U de Broekweg ingelopen bent loopt U nu door een omgeving wat voor duizenden jaren niet alleen het stromingsgebied van de Maas maar ook van de Roer is geweest. Deze laatste zoekt heden – ten dage - zoals U waarschijnlijk bekend is - zijn weg een paar km. verderop via St. Odiliënberg (ook zeker 'n bezoekje waard; denkt U alleen al aan de Basiliek en het Heemkundemuseum) meanderend naar Roermond.

- Einde weg RA (Hoogstraat)
- Einde weg RA Markt.
- Eindpunt Biej de Vogel.

Ons advies is om niet te starten Biej de Vogel maar op de parkeerplaats bij het zwembad 't Sweeltje. Hier begint de rode route (en dus niet bij het informatiebord van Limburgs Landschap!) Ook is hier voldoende parkeerruimte. Eventueel kun je de wandeling uitbreiden met een bezoek aan de Munnichsboshoeve.

We adviseren dit omdat er over het stuk naar het t,Sweeltje toe en vanaf het t,Sweeltje terug weinig te vertellen is, terwijl het wel een heel eind lopen is.

Tijdens de rode wandeling zijn er de volgende aandachtspunten:

Het Sweeltje

Het Sweeltje: een bosgebied wat langzaam overloopt in het Munnichsbos. (Monniken-bos) t'Sweeltje is in principe vanuit vroegere tijden ontstaan als een stuifduinenheuvelrug op het laagterras van de Maas; die hier rond het einde van de 1ste ijstijd zijn weg zocht).

Lopend door dit bos voelt U als het ware de zandweg onder uw voeten stijgen en dalen.

De naam t' Sweeltje is waarschijnlijk afgeleid van het oudere woord voor bron (swel) of zou zijn oorsprong vinden in 'n doorbraak van water door deze heuvelrug waarbij het water dan in de vorm van een wiel, op deze betreffende plek eindeloos blijft ronddraaien en een verdieping in het landschap aanbrengt, (ook deze plekken zijn - met niet al te veel fantasie - best wel te herkennen op sommige plaatsen in deze omgeving)

Dieren die voorkomen in zowel 't Sweeltje alsook het Munnichsbos: naast de diverse kleine dieren zoals konijnen hazen, (bos-)muizen etc. kunt U hier eveneens reeën treffen en (maar dan moet U veel geluk hebben) wilde zwijnen. Deze laatste horen hier in feite niet thuis, echter als hun territorium (het totale Duits – Nederlandse Meinweggebied) niet voldoende voedsel verschaft gaan deze dieren er op vanzelfsprekend op andere plaatsen naar op zoek.

Weetje: wilde zwijnen kunnen op hun (nachtelijke) strooptochten door de omgeving op zoek naar voedsel gemakkelijk afstanden van 25 – 40 km afleggen.

Muntmedallions

welbekend uit de recente periode (2009) is de belangrijke muntenvondst van munten daterend rondom onze jaartelling die men in deze omgeving heeft gedaan. Om de wandelaar een indruk te geven van deze munten, (en hem niet direct naar het Heemkundemuseum / St. Odiliënberg te sturen) , heeft men – in de buurt van de vindplaats - op een aantal plaatsen mooie kleine monumentjes in de vorm van een grote kei geplaatst met hierin in steen een reliëfvorm van de gevonden munten.

Oude Romeinse weg

De oude Romeinse weg (waar nog kleine gedeelten van zichtbaar zijn in de buurt van de Munnichshoeve) heeft door de eeuwen heen voldoende reden tot twisten gegeven. Denken we alleen al aan de 200 jaar ! (van begin 1500 tot begin 1700))durende strijd tussen de abdis en het convent van het Roermondse Munsterklooster (eigenaars van de hoeve) en de kanunniken over het gebruik mogen maken van deze weg.

Ziet U tijdens uw wandeling het bos langzaam veranderen. Dennenbossen in het t'Sweeltje ; loofbomen in het Munnichsbos. De dennebomen hebben voornamelijk hun oorsprong vanuit de jaren 20 – 30 van de vorige eeuw. Met in gedachte het welwarende kolenmijngebeuren in Zuid-Limburg werden overal in deze omgeving dennen aangeplant om deze na kap te laten dienen als stuthout voor

de mijnen. (dennehout begint voordat het breekt te kraken; 'n teken dat de mijnwerkers op dat moment moesten maken dat ze wegkwamen.)

Munnichsbos

Lopend door het Munnichsbos valt uw oog zeker in de zomermaanden op half vergane bomen waaraan grote (het lijken wel paddestoelen) zwammen kleven. Dit zijn mooie voorbeelden van de tondelzwam (ook wel de paardenhoef) genoemd. Deze zwammen groeien op nog levende rechtopstaande bomen die echter door wat voor omstandigheid (b.v. blikseminslag of iets dergelijks) ten dode zijn opgeschreven.

Weetje: vroeger maalde men de tondelzwam fijn, nam hem zo mee op reis en maakte er vuur mee door er merrie-urine bij te voegen. (mooi verhaal uit de overlevering, of er een kern van waarheid in zit. (??))

Munnichsbos-hoeve

Uit 't Sweeltje komend kunt U de statig tussen de bomen oprijzende Munnichsbos-hoeve niet missen. Mooie oude hoeve – let U eens op de steen boven de voordeur - waar vanuit vroegere jaren nog een z.g. Tiendenschuur bij aanwezig is. Vroeger was het de gewoonte dat de pachtende boeren in de omtrek een gedeelte van hun oogst (meestal 'n tiende gedeelte) aan de landheer moesten afstaan. Bij sommige van zijn boerderijen liet deze heer daarvoor dan ook grote schuren bouwen.

Let U ook eens op de majestueuze eiken langs de lanen die naar deze hoeve toevoeren. Ook dit is 'n teken dat de vroegere beheerders van deze hoeve uitermate welvarend zijn geweest.

Marktplein

Markante punten op het marktplein zijn vanzelfsprekend het beeld van de herder met zijn hond , de dorpspomp en het oude gemeentehuis. Beeld van de herder is een natuurgetrouwe weergave v.d. laatste echte (schaaps-) herder uit deze gemeenschap die destijds voor dag en dauw met zijn dieren naar de droge woeste gronden (even buiten het dorp gelegen) trok. De dorpspomp: nu gerenoveerd, waar vroeger vrouwen uit deze gemeenschap de was deden.

Tot begin van de 20e eeuw was aan de "Bek"(markt) een waterput in gebruik. Op deze put werd kort na 1900 een pomp geplaatst. Gemeentehuis, nu appartementencomplex, boven de voordeur zit mooie sluitsteen met daarop afgebeeld de burcht van Montfort.

Dijkstraat

Loopt U even verder door, ziet U aan uw linkerkant de Dijkstraat. Ongeveer 40 mtr. deze straat inlopend vind U aan uw linkerkant het Roerdriehoek-museum welk een schat aan oorlogsherinneringen uit deze naaste omgeving bezit. Misschien treft U het, dat het museum open is. (zeker de moeite waard !).

Rozenhofje

Rozenhofje: waar komt de naam vandaan?

Uit de geschiedschrijving is te achterhalen dat dit gebied altijd laag heeft gelegen. Hier bleef derhalve altijd regen – , kwelwater uit de omgeving het langste staan. Men gebruikte des plek dan ook om riet (verbastering van roest naar naar roas) te weken. Het laaggelegen straatje parallel aan de Dijk is in vroeger tijden speciaal aangelegd omreden dat paarden – het transportdier in deze boerengemeenschap - (wel of niet bespannen met een volgeladen wagen) niet graag steile hellingen beklimmen (in dit geval de naastgelegen “de Dijk”. De Dijk is een weg die is aangelegd in het begin van de 14de. Eeuw. Hierdoor verkreeg Montfort – toendertijd nog voor het grootste gedeelte omsloten door water en moerassige gebieden - een verbindingsweg met het verderop gelegen dorp Linne, de plaats Roermond en het dorp Sint Odiliënberg.

Vlootbeek

Waar in vroeger tijden het overvloedige water uit deze omgeving werd afgevoerd via de rivier de Roer, moesten de mensen – toen deze rivier zich door de eeuwen heen steeds verder verplaatste - op later moment zelf zorg dragen voor goede afwatering vanuit deze van oorsprong zeer drassige omgeving. Dit heeft men toen gedaan door ondermeer het graven van de Vlootbeek. (ook al loopt deze stroom zeer natuurlijk door de omgeving !).